

Hotell Erland och önskepillret

Erland: Burr, vad kallt det blev. Det kan bara betyda en sak.

Dörren till hotellet slås upp, Vintern in under det att vinden tjuver

Vintern: Jag är ledsen att jag kommer dragandes med den här kylan. Får jag bara av mig min vinterpäls blir det bättre.

Erland: Här, jag ska hjälpa er. Så där ja. Jag kan lägga pälsen här bakom, så kan du komma och checka in här.

Vintern: Checka in? Jag tänkte bara fråga om vägen till Nordpolen. Jag har kommit vilse. Rätt mycket vilse, faktiskt. Jag är inte så välkommen till dessa krokar längre.

Erland: Jo, du är både saknad och välkommen hit. Aldrig har du väl kommit mer rätt, Vintern. Jag heter Erland och detta är Silion. Vi har väntat dig.

Silion ger Vintern en ond blick och tar Vinters väska med en dramatisk suck.

Vintern: Jaha. Vad trevligt. Men jag förstår faktiskt inte riktigt.

Erland: Nä, det är inte så konstigt. Middagen serveras om en timme, då ska jag förklara mer. Följ med Silion till ditt rum nu.

Vintern: Jaha. Tack då.

Silion och Vintern ut. Professorn in. Rädd. Smäller igen dörren och lutar sig mot den ifall någon skulle vilja komma in.

Professorn: Det är någon som förföljer mig! Den får inte få tag i det som är mitt.

Erland: Kära Professor Luxembourg, du behöver inte vara orolig. Här på Hotell Erland är du och din uppfinning i trygga händer.

Professorn: VAD vet du om någon uppfinning?

Erland: Jag vet en hel del om det mesta. Men jag kan försäkra dig om att jag inte är ute efter du-vet-vad.

Professorn: Och hur ska jag kunna lite på dig?

Erland: Nej, det är klart. Det kan du inte. Men kom in och gör dig hemmastadd. Du har ett rum som väntar på dig. Om du inte litar på mig efter att middagen intagits kan du naturligtvis ge dig iväg igen. Men därute finns inga garantier på att du får behålla det som är ditt.

Professorn: Nåja. Dit ut vill man ju inte igen. Skogen kändes ovanligt mörk och kuslig ikväll

Erland: Fint. Silion

Silion försöker ta Professorns packning.

Professorn: Oh, nej. Den här tar jag själv.

Silion: Bra! Jag är faktiskt ingen SLAV!

Erland: Men du kan väl visa professorn till sitt rum? Nr 3. Här är nyckeln. Då är det bara en gäst som saknas. Han borde komma snart.

Musik. 4 sängar bärs in. En och en gör sin entré till hotellrummet. Sängar ut efter scenen. Bord sätts i ordning

Erland: Jag kan inte begripa var han håller hus.

Det knackar på dörren.

Erland: Det måste vara han. Hu, vad kall ända in i mörken jag blev. Kom in!

Döden kliver in.

Döden: Var inte orolig. Jag vet vad du tror. Men det är inte din tur än. Eller någon annans som befinner sig här. Jag kände bara så starkt att det jag skulle just hit.

Erland: Jag är inte orolig, Döden. Det är jag som har kallat dig. Du ska få bo här ett tag.

Döden: Har jag fått semester? Är det äntligen min turdag? Eller drömmer jag?

Erland: Nej, då, du drömmer inte. Du ska få strax få reda på mer. Hör, nu kommer de andra också.